

Aștept primăvara

Ioan Grigoraș

Aștept de-atâta vreme primăvara,
Că astăzi nu mai știu nici cine sunt,
A plâns printre sonete călimara,
Prea multe nopți am fost un fulg mărunț,

M-au troienit cu gândurile triste,
Ninsorile ce-au curs în lung descant;
Din iarna care-a vrut să mai reziste
Am renăscut și iată-mă cuvânt.

Povești prea multe, zboruri nepermise
Au înghețat în fulgii reci de nea,
Le-ar dăinui în simfonii nescrise
Doar primăvara, dacă ar putea.

Peroanele sunt goale, tristă-i gara,
Îți scriu un vers și nu vreau să mă-ncrunt,
Aștept de-atâta vreme primăvara,
Că astăzi nu mai știu nici cine sunt.

Să plece iarna, e prea grea povara,
În pieptul meu simt inima, tumult,
Aștept de multă vreme primăvara,
Ca pe-o iubire nouă s-o ascult.

Din volumul Ceremonia Iubirii -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2013